

Писмо 13.

Ето и великій-а петъкъ съ страданіе-то господ-
не: той стои междѣ знамениты-тѣ дѣне на тази
недѣла като нѣкой голѣмъ кръстъ; кой-то фърла
стѣнка на гробъ-а христовъ въ сѣботѣ; тзи той
е сичкій-а пълнъ съ поруганіе и славъ кръстовѣ!
стѣкій часъ наговъ е мѣрка на страданіе-то хри-
стово, кое-то ны е искупило: то са отзовава въ
стѣкъ рѣчь на негови-тѣ дѣховни пѣсни, пророче-
ства и евангеліа.

Сама-та утреннѣ вече казва страданіа-та хри-
стовы, разредены въ 12 евангеліа; сичко-то, цѣто
е было въ петъкъ явава са въ онзи сѣщій-а редъ,
въ кое-то са слѣчило въ избранны-тѣ членковы
изъ сички-тѣ евангелисты, отъ дивнѣ-тѣ бесѣды
господовѣ, когато са пращаше съ ученицы-тѣ си
на тайнѣ-тѣ вочерѣ, и отъ послѣднѣ-тѣ неговѣ
молитвѣ преди раздѣлѣ-тѣ съ апостола-тѣ, кое-то
и двѣтѣхъ е упазило пълно съ любовь іоанново-то
сърце: „сега са прослави сынъ чловѣчскій и Богъ
са прослави въ него,“ па до послѣднѣ-тѣ па-
кость, коуж-то и надъ мъртвий-а показахъ фари-
сеи-тѣ кои-то, както дѣма Матей, като дойдохъ, съ
стражѣ, утвърдихъ гробъ-а и запечатахъ камакъ-а.“

Тока сѣщо-то са четѣ и на царски-тѣ ча-
совѣ, кои-то са нарочно за тойзи денъ направени
отъ псалмове-тѣ, кои-то поманѣватъ страданіе-то
христово, но само въ другій редъ: на утреннѣ-
тѣ са четѣ, што са е слѣчило едно подиръ друго